

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES nr 18 / 92 van 18 december 1992

O. ref. : A / RN / 020 / 92

BETREFT : Voorontwerp van koninklijk besluit waarbij aan bepaalde overheden van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap machtiging wordt verleend het identificatienummer van het rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op artikel 92 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid,

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, onder meer artikel 8, gewijzigd door de voornoemde wet van 15 januari 1990,

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 oktober 1992,

Gelet op het verslag opgesteld door de dames JANSEN en MARCHAL, voorgesteld door mevr. MARCHAL,

Brengt op 18 december het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

1. De adviesaanvraag betreft een voorontwerp van koninklijk besluit waarbij aan de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap, de Secretaris-generaal van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap en bepaalde ambtenaren van voornoemd Ministerie machtiging wordt verleend het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

Deze overheden zouden het identificatienummer moeten kunnen gebruiken voor het vervullen van bepaalde opdrachten, voor doeleinden in verband met de identificatie van de betrokken personen in de bestanden, repertoria en dossiers, evenals binnen het kader van hun inwendig beheer, in hun betrekkingen met de houder van het identificatienummer of zijn wettelijke vertegenwoordiger en in hun betrekkingen met andere overheden en organismen die gemachtigd zijn het identificatienummer te gebruiken.

II. ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP :

A. Rechtvaardiging van de machtiging.

2. Het voorontwerp beoogt bepaalde overheden van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap de machtiging te verlenen om het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken voor het vervullen van taken in verband met :

1. het beheer van het personeel van de Duitstalige Gemeenschap en dat van het onderwijspersoneel van de Duitstalige Gemeenschap of het onderwijs dat zij subsidieert;
2. het beheer van de studiebeurzen;
3. de controle op de leerplicht;
4. de identificatie van natuurlijke personen die bij de Gemeenschap schulden hebben of waaraan de Duitstalige Gemeenschap bedragen verschuldigd is.

In de tekst van het verslagontwerp aan de Koning wordt gesteld dat "*het gebruik van het identificatienummer*" het enige middel vormt "*om te voorkomen dat bepaalde personen meerdere malen opgenomen zouden zijn onder verschillende vormen*". Het leidt eruit af dat het besluit beoogt "*tot een rationelere werking van de administratie*" te komen en dat het de invoering van een efficiëntere controle wil mogelijk maken.

De Commissie is van mening dat de beoogde doelstellingen 1 en 4 beantwoorden aan deze die aan de basis liggen van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (zie memorie van toelichting van het ontwerp dat heeft geleid tot voornoemde wet, Parl. St., Senaat, 1981-82, nr 296-1, p. 2).

Wat de doelstellingen 2 en 3 betreft, stelt de Commissie vast dat, in het ontwerp van koninklijk besluit waarbij aan bepaalde overheden van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap toegang worden verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, en dat als bijlage werd toegevoegd, geldt de machtiging tot toegang voor alle gegevens bedoeld in artikel 3, lid 1, 1e tot 9e en lid 2, van de wet van 8 augustus 1983.

De Commissie is van mening eraan te moeten herinneren dat artikel 5 van deze wet de mogelijkheid van toegang tot het Rijksregister slechts voorziet voor "*de informatie die zij (de betrokkenen)* krachtens een wet of een decreet bevoegd zijn te kennen". Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, reeds meerdere keren heeft opgemerkt moet de Regering "*nagaan of de kennis van elk van de in artikel 3 van die wet opgesomde informatiegegevens noodzakelijk is opdat de betrokken overheid haar opdracht kan uitvoeren*", (zie onder meer de adviezen van de Raad van State van 22 januari 1992 met betrekking tot het ontwerp dat aan de basis ligt van het koninklijk besluit van 4 mei 1992 waarbij aan sommige overheden van het Ministerie van het Waalse Gewest toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen (B. S. van 28 juli 1992, p. 16.952) en het ontwerp van 4 maart 1992 dat aan de basis ligt van het koninklijk besluit van 18 mei 1992 waarbij aan sommige overheden van het Waalse Ministerie voor Uitrusting en Vervoer toegang wordt verleend tot het Rijksregister van de natuurlijke personen (B. S. van 2 juli 1992, p. 15.048).

De Commissie sluit zich bij deze opmerking aan. Zij vraagt zich eveneens af of de gegevens die meer specifiek worden bedoeld in artikel 3, lid 1, 7E (beroep), 8E (burgerlijke stand) en 9E (samenstelling van het gezin), in elk geval onontbeerlijk zijn. Aangezien de Commissie voor de huidige adviesaanvraag niet kan nagaan in welke mate de toegang tot alle gegevens noodzakelijk is, beperkt ze zich ertoe de aandacht van de Regering op deze kwestie te vestigen en aan te dringen op een grondig onderzoek dienaangaande.

De Commissie is niettemin van oordeel dat het ontwerp van koninklijk besluit overeenstemt met de wet van 8 augustus 1983.

B. Aanwijzing van de houders van de machtiging.

3. Artikel 1 van het voorontwerp van koninklijk besluit gaat ervan uit dat de machtiging tot het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister werd verleend aan de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap, aan de Secretaris-generaal van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap en aan de ambtenaren van de diensten van de Secretaris-generaal en van het onderwijs.

Zodoende beperkt deze bepaling op nauwkeurige wijze de machtiging tot voornoemde diensten en de overheden waaraan ze zijn onderworpen.

Wat de aanstelling betreft van ambtenaren door de Executieve of de Secretaris-generaal, bepaalt het voorontwerp terecht dat het hier dient te gaan over ambtenaren van niveau 1, bij naam en schriftelijk aangesteld, en dat het ontwerpverslag aan de Koning preciseert dat deze aanwijzingen gebaseerd dienen te zijn op de noden die inherent zijn aan de uitvoering van bepaalde opdrachten en dat ze moeten gebeuren binnen de perken van de respectieve bevoegdheden die het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister rechtvaardigen (zie het commentaar bij artikel 1 in dit verslag aan de Koning).

Bovendien wordt terecht vermeld dat, bij de aanwijzing van de ambtenaren, de Executieve en de Secretaris-generaal rekening zullen moeten houden, niet alleen met het belang van de dienst, maar ook en vooral, met de belangen van de houders van het identificatienummer en dat het aantal aanwijzingen bijgevolg noodgedwongen zeer beperkt zal zijn (ibid.).

Onder deze voorwaarden heeft de Commissie geen enkel bezwaar aangaande de manier waarop de begunstigden van de machtiging tot het gebruik van het nummer van het Rijksregister in het voorontwerp worden aangesteld.

4. De Commissie stelt vast dat artikel 2 van het voorontwerp op nuttige wijze bepaalt dat de lijst van de personeelsleden die "*aangewezen zijn*" overeenkomstig artikel 1, jaarlijks wordt opgemaakt, en dat deze lijst met dezelfde periodiciteit aan de Commissie wordt overgemaakt.

C. Gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister.

5. De machtiging wordt verleend binnen de beperkingen, onder de voorwaarden en voor de doeleinden vastgelegd in artikel 3 en 4 van het besluit voor het vervullen van bepaalde opdrachten, vastgelegd in artikel 3, lid 1.

De Commissie stelt vast dat het gaat om opdrachten die effectief zijn toegekend aan de overheden die door het voorontwerp worden beoogd.

6. Het eerste artikel bepaalt dat het identificatienummer "*enke*" zal kunnen worden gebruikt voor het vervullen van de bovenvermelde opdrachten, "*voor hun identificatie (van de betrokken personen) in bestanden, repertoria en dossiers*".

Een dergelijke machtiging om het identificatienummer te gebruiken is toelaatbaar. Ze maakt een verbetering mogelijk van de betrouwbaarheid van de bestanden, repertoria en dossiers van de overheidsadministratie, wat, in het kader van het vervullen van de taken die in het voorontwerp worden gepreciseerd, als overeenkomstig kan worden beschouwd met de belangen van de titularissen van het identificatienummer.

De Commissie was van oordeel in haar adviezen aan de Minister van Binnenlandse Zaken, nrs 1/92 en 6/92, die betrekking hadden op voorontwerpen van koninklijk besluit waarbij sommige overheden van respectievelijk het Ministerie van het Waalse Gewest en het Waalse Ministerie voor Uitrusting en Vervoer, de machtiging werd verleend het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken, dat het identificatienummer niet mocht worden gebruikt op documenten die van de éne naar een andere afdeling worden door gegeven [...], aangezien deze mededelingen moeten worden onderworpen aan de voorwaarden die zijn voorzien voor de externe betrekkingen van de respectieve afdelingen.

De Commissie is eveneens van oordeel dat deze beperking op het gebruik van het identificatienummer van toepassing is op de mededelingen tussen de diensten van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap.

In dit kader duidt lid 2 van artikel 3 terecht aan dat het identificatienummer niet mag worden overgenomen op documenten die overgemaakt kunnen worden aan personen die vreemd zijn aan de betrokken dienst van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap.

7. Artikel 4 van het voorontwerp van koninklijk besluit heeft tot doel machtiging te verlenen tot het gebruik van het identificatienummer in bepaalde betrekkingen.

De machtiging wordt verleend aan de in het besluit bedoelde overheden, in de eerste plaats "*in het kader van het inwendig beheer*" (art. 4, lid 1, 1E). Rekening houdend met het feit dat de identificatie in de bestanden, repertoria en dossiers reeds wordt geregeld door artikel 3, houdt de Commissie eraan op te merken dat het nummer in dit inwendige beheer slechts kan worden gebruikt door ambtenaren die zelf gemachtigd werden tot het gebruik van het nummer, wat trouwens de opstelling van artikel 4, lid 1, 1E inhoudt.

De Commissie heeft geen bezwaar tegen het gebruik van het identificatienummer "*in de betrekkingen*" die de in het besluit bedoelde overheden, onderhouden met "*de houder van dit nummer of met zijn wettelijke vertegenwoordiger*" (art. 4, lid 1, 2E).

Het voorontwerp preciseert terecht dat het gebruik van het identificatienummer in de externe betrekkingen, met name in de betrekkingen met de andere openbare overheden en organismen die zelf gemachtigd werden tot het gebruik van het nummer, zich terzelfdertijd moet situeren in het kader van de uitoefening van de wettelijke en reglementaire bevoegdheden van de overheden vermeld in artikel 1, enerzijds, en van de overheden en instellingen, anderzijds.

Het voorontwerp preciseert eveneens terecht dat de diensten van de Secretaris-generaal en van het onderwijs van het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap beschouwd worden als verschillende openbare overheden.

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Commissie een gunstig advies uit.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL.

P. THOMAS.